

Celal Akbař

Günlük Güneřlik Hikâyeler

Mektup Arkadaşımı Buldum!

4.
Kitap

Sevgili Günlük,

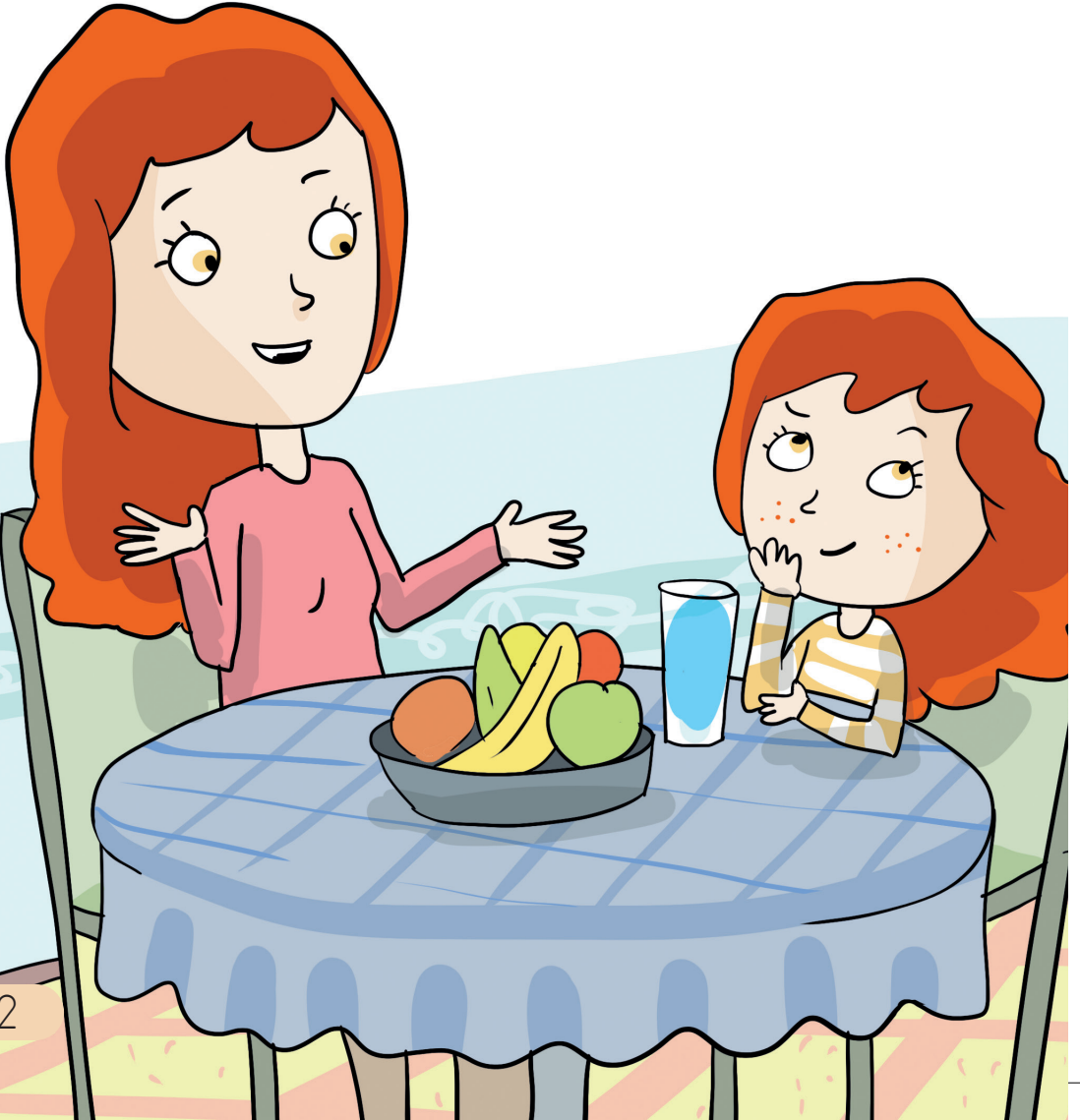
Ceylin ile mektup arkadaşı olmaya karar vermiştik. İlk mektubumu yazdım. Annem postaneden gnderebileceğimizi söyledi.

Zarfin zerine adres yazıyormuşuz. Birkaç günde Ceylin'e ulaşmış.

- Ne? Birkaç gün m? Ben internetten yazınca hemen okuyabiliyor!

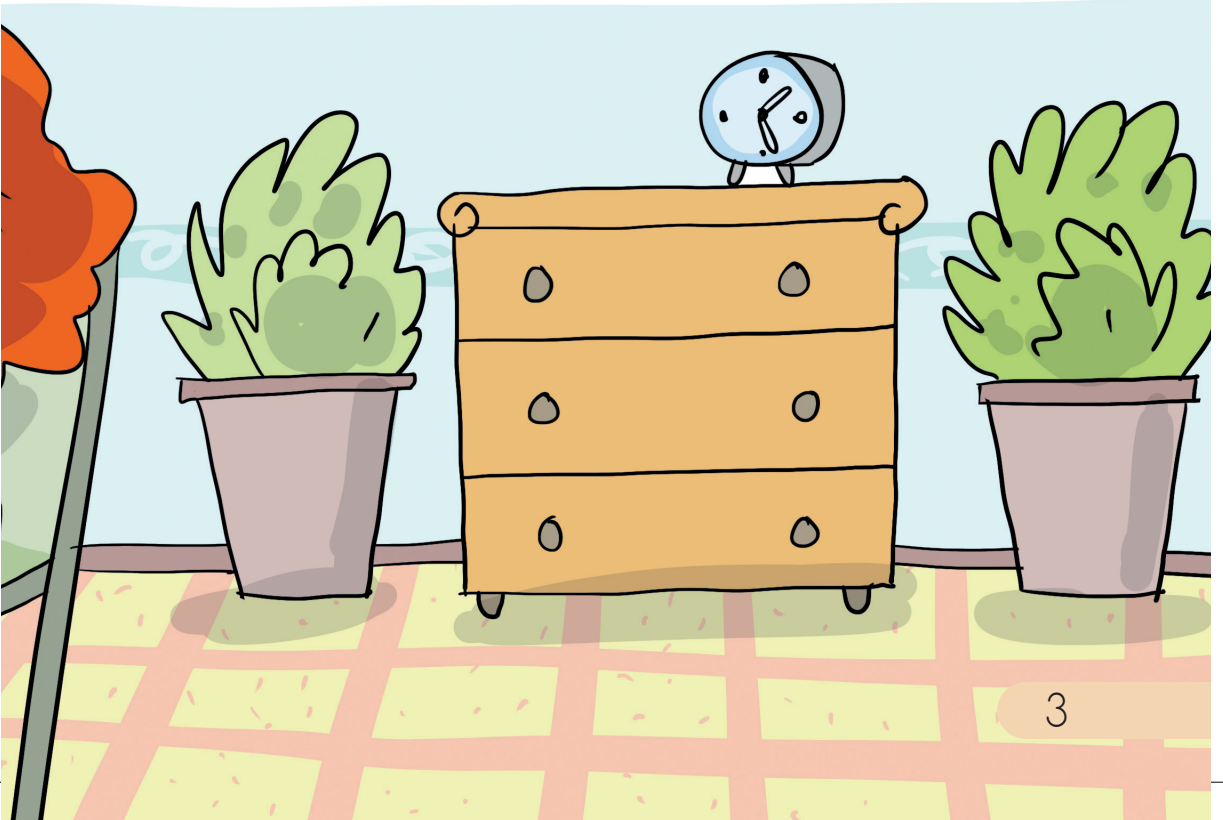
Çok ŐaŐırmıŐım. Annem gülümseyerek anlatmaya baŐladı.

- Bizim çocukluğumuzda teknoloji bu kadar gelişmemiştir. İnternet, bilgisayarlar yoktu. Cep telefonları da yoktu. Bizim mahallede çok az evde telefon vardı.

- Peki, o zaman nasıl haberleşiyordunuz?

- Biz bolca mektup yazardık. Uzaktaki akrabalarımızdan haber almanın yolu

buydu. Dayın askere gitmişti. Adresini bilmiyorduk. Önce onun bize mektup yazmasını bekledik. Günler geçmek bilmiyordu.

Postacı her gelişinde kapıya koşuyorduk. Anneannen de çok merak ediyor-

